

[Jens Jensen.]

det i de særlige boligforhold i forbindelse med bolignøden. Jeg vil imidlertid håbe, at ministeren ikke tager skade hverken på legeme eller sjæl ved den videre behandling af den nye huslejelov.

Ifølge referatet af forhandlingerne i folketinget har der været henstillet til boligministeren, at der tilgås de myndigheder, som har med boligtilsynslovens og bygge-lovens bestemmelser om udlejningsejendomme at gøre, henstilling om, at de i de tilfælde, hvor grundejerne kan dokumentere økonomiske vanskeligheder, ikke stiller urimelig krav til den almindelige vedligeholdelse, og at sådanne krav i hvert fald ikke rejses overfor dem, før huslejeloven er endeligt udformet og vedtaget. Til dette spørgsmål vil jeg gerne høre, hvordan ministerens stilling er.

Bestemmelserne om boliganvisningen er nu taget ud af det fremsatte huslejelovforslag, og der er sket visse forbedringer i dem. Jeg tror, at loven vil være lettere at administrere end den gamle, og selvom den på visse punkter kunne være blevet bedre, ønsker jeg at udtale en vis tilfredshed med den. De foreslåede ændringer er absolut et skridt i den rigtige retning.

Reglen om, at der i tofamiliehuse kan udlejes en lejlighed til nære slægtninge, er en fornuftig og god forbedring. Efter den gældende anvisningslov skal disse lejere tages fra anvisningen. Jeg tror, det er en heldig ændring, der her gennemføres, og jeg vil varmt anbefale den. Den gældende bestemmelse har temmelig sikkert afholdt ikke så få husejere fra at indrette lejligheder i tagetager, loftsrum og også i nye ejendomme, blot fordi man var bange for, at der skulle blive anvist en lejer, som man ikke havde kendskab til, og som der måske kunne blive vanskeligheder med. Den nye bestemmelse kan muligvis bidrage til, at der indrettes et meget betydeligt antal nye lejligheder. Dette vil også bidrage til afhjælpning af bolig manglen.

Bestemmelsen om, at en tjenestemand, der fraflytter en tjenestebolig, kan overtage en lejlighed også i en anden kommune end den, hvori tjenestemandsboligen er beliggende, er også en god bestemmelse. Den omfatter jo også enker, og man ser også i dette tilfælde bort fra 2 års reglen.

Forandringen med hensyn til arbejder- og funktionærboliger må også hilses med tilfredshed. I en del tilfælde er det vel gået sådan, at boliganvisningen og kommunalbestyrelsen har frataget indehaverne af virksomheden retten til at disponere over disse

boliger. Nu forstår jeg, at dispositionsretten tilhører virksomhedsindehaveren, så han kan udnytte den efter behov.

At kommunalbestyrelsen og boliganvisningen ikke kan inddrage lejligheder tilhørende klinikker eller anden erhvervs virksomhed, der har betydelig erhvervs mæssig interesse i lejemålet, må også hilses med tilfredshed.

Vedrørende lovforslaget om forlængelse af lejeloven skal jeg kun gøre en enkelt bemærkning. Adgangen til i tofamiliehuse at opsig ubehagelige lejere er en ny bestemmelse. Udlejeren er ganske vist forpligtet til at udleje lejligheden til en lejer, som skal godkendes af kommunalbestyrelsen, men jeg er ikke i tvivl om, at bestemmelsen vil blive vel modtaget af udlejeren, og i visse tilfælde kan lejeren måske også have fordel af den. Bestemmelsen må vel fortolkes således, at udlejeren selv kan udpege en lejer, og så må boliganvisningen godkende lejemålet.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at de lempelser, der indeholdes i de forelagte forslag, ikke er store eller særlig vidtgående, men de er absolut forbedringer og et skridt i den rigtige retning. Jeg vil håbe, at de fortsatte forhandlinger om den nye store huslejelov, en lovgivning, der berører mange borgere, må bære præg af den forhandlingsvilje, som disse to lovforslag har været genstand for. Vi ønsker, at den nye huslejelov, når vi til sin tid får den at se, må indeholde en fornuftig afvikling af de gældende restriktioner.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale dette lovforslag til vedtagelse.

Bouet: Den 3. december 1948 fremsattes i folketinget forslag til lov om leje, hvori loven om boliganvisning var indarbejdet som kapitlerne XVIII og XIX, og i godt 3½ måned har det udvalg, som forslaget blev henvist til, arbejdet meget energisk, hvilket fremgår af det antal møder, det har holdt, og de samråd, det har haft med den højtærede minister. Men udover, at man nu er blevet enig om atter at tage boliganvisningen ud af lovforslaget og indføre et par småændringer i lejeloven, er det eneste, man i virkeligheden er blevet enige om, det, at man erkender, at der ingen mulighed var for at komme til vejs ende med behandlingen af dette lovforslag, før rigsdagssamlingen sluttede. Det viser, hvor vanskeligt det er at lovgive på dette område, hvis man da vil dele sol og vind lige og ikke eventuelt lade sig påvirke af, at den ene part i forholdet er